

Önkéntes hozzájárulás (egyházi adó)

Egyházközségünkben sajnos igen kevesen fizetik az egyházi adót. Nagyrészt ennek kellene fedeznie épületeink és közösségünk kiadásait. A püspöki kar ajánlása szerint ez a jövedelem 1 %-a. Továbbra is tudunk adni **kézpénzbefizetési (sárga) csekket**, amelyen egyházközségünk részére az egyházi adót vagy adományt be lehet fizetni. A személyi jövedelemadóból levonható a befizetett összeg 30 %-a. Erről igazolást adunk 5.000.- Ft feletti befizetések esetén, ha a csekk közlemény rovatában feltüntetjük az adószámot. Közcélu adományok esetén cégeknek is tudunk igazolást adni. Természetesen ekkor befizetőként a cég nevét és adószámát kell megadni. Csekket a templomban és az irodában vannak kitéve. Természetesen továbbra is be lehet fizetni a hozzájárulást személyesen az irodában vagy szentmisék után a sekrestyében. Kérjük a híveket, hogy anyagi hozzájárulásukkal támogassák egyházközségünket!

Plébániánk bankszámlaszáma:

**Pestszentimrei Római Katolikus
Plébánia**

10103881-45238100-01000004

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és főünnepeken:

De. 8 és 10 óraker és este 6 óraker.

Hétköznap: Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton reggel 7 óraker, pénteken este 6 óraker. De július-augusztus hónapokban a vasárnapi hirdetések szerint.

Péntekenként az esti szentmise után egy órás **csendes szentségimádásra** van lehetőség (fél 7-től fél 8-ig).

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

A plébániahivatali felfogadási ideje:

Hétfő és Szerda: De. 9-11 óra

Kedd és Péntek: Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bérmálkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

PLÉBÁNIAI HITTANCSOPORTOK

a 2009/2010-es tanévben

<u>CSOPORT</u>	<u>IDŐPONT</u>
Óvodások I. (kis- és középsős)	Hétfő ½ 5 óra <i>vagy</i> Szerda ½ 5 óra
Óvodások II. (nagycsoportos)	Kedd ½ 5 óra
1. osztály	Csütörtök ½ 5 óra
2. osztály (elsőáldozók I. év)	Hétfő ½ 6 óra
3. osztály (elsőáldozók II. év)	Szerda ¼ 6 óra
4. osztály	Csütörtök 6 óra
5. osztály	Szerda ½ 5 óra
6. osztály	Kedd ½ 5 óra
7. osztály	Hétfő 6 óra
8-9-10. osztály	Kedd 6 óra
11-12. osztály	Szerda 6 óra
Ifjúsági (egyetem)	Csütörtök ½ 8
Házaspárti hittan	hónap 2. péntekén ½ 9
Felnőtt kezdő hittan	Hétfő ½ 9 (kéthetenként páros hetek)
Felnőtt Katekézis	Hétfő ½ 9 (kéthetenként páratlan hetek)

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház” (amelynek bejárata a Címer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van) vagy a plébániai tanácsterem.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu). **Felelős kiadó:** Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. **Felelős szerkesztő:** Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonocz@freemail.hu.

Internet: www.communio.hu/pestszentimre

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
VI. évfolyam 6. szám (52.) - 2009. szeptember

Veni Sancte Spiritus! Tanévkezdés 2009

Jézus egyértelműen fogalmaz: „A Lélek az, ami életre kelt! A test nem használ semmit...” (Jn 6,63) Ki is ez a Szentlélek, aki Jézus megígért? Ki az, akit tanév kezdetén kiváltképp hívunk?

(a részletek a Pünkösdi himnuszából valók)

Tervezzük a plébániai Közösségi Házat!

Júniusi Hírlevelünkben részletesen hírt adtunk arról, hogy Közösségi Házat szeretnénk építeni a régi plébániaépület helyén. Az egyházközség előtt ezt június 7-én, a tanévzáró szentmisén hirdettük meg, és megindítottuk a célzott gyűjtést is, amelynek eredményeképpen eddig 2,2 millió Ft gyűlt össze téglajegyekből és egyéb adományokból. Azt a célt tűztük ki, hogy a meglévő 13 millió Ft-hoz év végéig 7 millió Ft-ot gyűjtünk, és azzal megkezdhetjük az építkezés első ütemét. Tehát még 4,8 millió Ft-ot várunk felajánlasként. Továbbra is lehet téglajegyeket vásárolni a templomban és az irodán 1.000, 2.000 és 5.000 Ft-os címletekben, vagy bankszámlánkra utalni „Közösségi Háza” megjelöléssel.

Az alaposabb tervezés most össze kezdődik meg, miután feláll az új Képviselőtestület. Kérjük imáitokat, hogy összefogva megépülhessen közösgünk magasabb otthona!

Plébániai hittanra...

...hívjuk az eddigi és leendő hittanos gyermekeket! A Szentlélek Úristen lánglelkét kérjük, hogy a tanévben tovább épüljön közöttünk Isten Ország! A felső tagozatos hittansoportok szeptember 7-től indulnak, az alsó tagozatosoké egy héttel később, szeptember 14-től. Minden korosztályban – kisóvodáskortól kezdve egyetemistákig – indulnak csoportok. A plébániai hittanokra jelentkezni kell. Kérjük, hogy minden hittanos után töltsenek ki jelentkezési lapot – azok számára is, akik tavaly már jártak hozzánk hittanra, mert így tudjuk tervezni a csoportokat. Ilyen lapok

találhatóak a templomi ingyenes asztalkán és kérhető az irodában. Vigyetek a szomszédoknak, ismerősöknek is. Leadni ezeket személyesen lehet vagy a postaládába is be lehet dobni. A plébániai hittansoportok időbeosztását újságunkban olvashatjátok az utolsó oldalon, de a templomi falíújságon és honlapunkon is, hogy a szülők figyelembe tudják venni a különórák szervezésénél.

Plébániai családi tábor

Immár negyedik nyáron születik meg közöttünk öt napra a Zsinat által hirdetett Család-Egyház látható körvonala. Plébániánkról 141-en vettünk részt a családi táborban Piliscsabán, a Szent Lujza kollégiumban. Megkérdeztünk néhány résztvevőt, milyen élmény maradt bennük:

A családi tábor idén is nagy élményt jelentett. Jó volt látni a családok egymás felé való nyitottságát, jó volt élvezni a szervezők sokféle szolgálatának sokféle gyümölcsét, a szállás-étkezés lebonyolításán kezdve, a napközbeni programokon át, az esti beszélgetésekig. Az idei tábor külön érdekessége volt, hogy a téma, amelyet felvetett – felelőségünk a teremtett világért – annyira megérintette a résztvevőket, hogy a témával kapcsolatos tapasztalatok cseréje azóta is folyik, sőt, néhányan vállalták a környezetbarát mosószerek, tisztítószerek beszerzését, átadását a közösség többi tagja felé. Reméljük, a táborban kapott lelkesedés töretlen marad, és hitünket megélve egyre közelebb kerülünk az Úrhoz, hogy egyre jobban megtisztuljon a szívünk – akkor a világot is egyre kevésbé szennyeznénk be. *F. Csilla*

Egy nagyon jó élményem: Amikor a kis Berci bebújt egy olyan sarokba, amit

Anyagi szolidaritással szeretnénk idén is segíteni a **nagycsaládosok iskolakezdését**. Aki szeretne adománnyal hozzájárulni ehhez, az a szentmisék alkalmával a padsorok közötti állóperselybe helyezheti adományát vagy Márton atyának adja, de legkésőbb a szeptember 13-ai vasárnap estig. Elsősorban azokat kérjük erre, akiket szeptemberben nem terhel a beiskolázás feladata. Egy gyermek beiskolázása több tízezer forintba is kerülhet. Köszönjük!

Az alsó tagozatos minitábor időpontja a szeptember 25-27-i hétfő. A felső tagozatosoké október 9-11. hétfőjén lesz. Írjátok be a naptárotokba!

Néri Szent Fülöp nevét viselő **gítáros ifjúsági énekkarunk** szeretettel várja a régi és új énekkarosokat. A próbák időpontja vasárnap reggel 9-től a plébánián. Az énekkar honlapja: www.nerifulopkorus.atw.hu

A tavalyi tanévben „sikertörténeté” fejlődtek az egynapos **plébániai családi kirándulások**, ahová a kisgyermekes családok is be tudnak kapcsolódni. A sor idén is folytatódik. Legközelebb szeptember 19-én, szombaton indulunk útnak autókkal. Részletekről Kovács Istvánnál lehet érdeklődni: 30/949-4228

A kerületi plébániák szervezésében **Ifjúsági Bál** lesz október 2-án, pénteken este 7-től a Szemere-telepi plébánia Don Bosco Házában.

A plébánián a **Baba-mama klub** minden szerdán reggel 1/2 10-től 1/2 12-ig várja a kisgyermekes anyukákat beszélgetésre, találkozásra. Helye a Cserkészház.

A **Nyugdíjas Klubot** minden második hétfőn reggel 8-tól 11-ig tartjuk az év páros heteiben, amelyre szeretettel várjuk idősebb testvéreinket, imára, beszélgetésre, kötetlen együttlétre. Legközelebb szeptember 14-én.

Idén is folytatódik a **felnőttség kezdő hittansoport**, ahová azokat a felnőtteket hívjuk, akik most ismerkednek keresztény hitünkkel vagy szeretnék azt elmélyíteni, akár nincsenek is megkeresztelve. Ez a hittan kéthetente (az év páros heteiben), hétfőn este 1/2 9-től lesz. Aki ismer a környezetében ilyen érdeklődő felnőttest, kérjük, hogy hívja meg őt ebbe a csoportba. Az első összejövetel szeptember 14-én lesz.

A tanév kezdetén nagy szeretettel hívunk újabb hittanosokat a **minis-tránsok** közé a szentmisék és az oltár szolgálatára.

Megalakult a Pestszentimrei klasszikus kórus!

A Pestszentimrei Kórus 2009. március 17-én alakult 17 fővel. Azóta 23 főre gyarapodott a létszám. Énekkarunk célja az értékes kóruszene művelése, közkincsé tétele és az egyházunk zenei életének széppé tétele. Repertoárunkat a zenetörténet minden korszakának remekműveiből szeretnénk építeni. Arra törekszünk, hogy a kórusműveket stílusosan, színvonalasan, szép hangzással szóltassuk meg. A zenei célok mellett énekkarunk olyan baráti közösséget is alkot, ahol a kórustagok egymást tisztelve és segítve dolgoznak, s a zenei együttműködés mellett számíthatnak egymásra az élet más területein is. A Pestszentimrei kórus aktív résztvevője kíván lenni a helyi egyház zenei életének. Szívesen kötnénk ismeretséget más énekkarokkal, szívesen rendeznénk közös hangversenyeket, szívesen vállalnánk cserekapcsolatokat. Célunk: a szentmiséken szívesen és lelkesen szolgálni. Ilyen módon szeretnénk élni! A kórus négyszólamú vegyes kórusként énekel, de a szentmiséken szívesen

énekel introitust, zsoltárokat, communiót, valamint népénekeket a közösséggel együtt. Hívjuk az énekkarba azokat a testvéreket, akik úgy érzik, hogy jó hangjuk van, szívesen énekelnek, és rendelkeznek némi zenei tudással is. Az énekpróbák kedden este 7

órától vannak a Cserkészházban ¼ 9-ig. A kórus karnagya: Szabó Balázs, pestszentimrei kántor. Nála lehet jelentkezni személyesen vagy e-mailben: szabobalazs330@gmail.com, vagy telefonon: 70/620-8782, Szeretettel várunk Benneteket! *Balázs kántor*

Látogass el plébániánk honlapjára!
www.communio.hu/pestszentimre
 Híreket, fényképgalériát és ismertetőket találasz!

Hirdetéseink

Átalakítjuk plébániánkon a **templomi újságterjesztés** gyakorlatát is. Eddig az Új Ember, a Keresztény Élet, az Adoremus és egyéb újságok példányai ki voltak téve a templomi újságos asztalra, és ott lehetett ezeket megvásárolni. Néhány hetes átmenet után csak annyi példányt fogunk rendelni, ahányan név szerint feliratkoznak egyikre és másikra, az érkezett újságokat pedig szintén név szerint lehet átvenni. Tehát azt kérjük, hogy aki szeretné valamely újságot megrendelni, a szentmisék alkalmával a templomi kijáratnál Marika néninél iratkozzon fel, vagy félfogadási időben az irodán jelezze. A rendelhető újságok listája: Új Ember, Keresztény Élet, Adoremus, Adoremus Junior, Képmás, A Szív. A megrendelt újságokat negyedévente kell majd fizetni.

még nem ismertünk, és elkezdtek öt keresni, megkérdeztünk néhányatokat is, és azonnal hatan-heten kerestük. *A. Noémi*

A táborban nagyon éreztem, hogy Krisztus teste vagyunk, mert valamiben mindenki hozzátette a magáét, mindenki részese volt a dolgoknak. Egyszer a reggeli után kávéztunk a konyhában, és ez alatt Gábor szép csendesen elmosogatta a poharakat. Amikor Viki jött, hogy elmosogat, már nem volt mit tennie. *S. Nelli*

Rólam tudni kell, hogy az arcokat és a neveket borzasztóan nehezen jegyzem meg. És azon voltam megdöbbenve, hogy beszélgetek az emberekkel, és azok, akikkel nem is egy családközösségben vagyok, tudják a nevemet. Akkor engem biztos szeretnek! Blanka lányom azzal foglalta össze az utolsó reggel, hogy ő nem akar hazamenni. *S. Gáspár*

A gyerekvigyázókat szeretném megdicsérni. Andris nem egy könnyű gyerek, de nagyon kitartóan helytálltak. Egyik este én maradtam Andrissal, mert beteg lett, és nagyjából kétpercenként nyílt az ajtó, hogy "Biztos nem kell vigyázni az Andrisra?" *L. Gábor*

Egy rossz élménnyel kezdeném: Amikor a plakátok rádöbentettek, hogy

milyen hihetetlenül kényelmetlen dolog környezettudatosan élni. De magamban tettem már mindenféle - talán túlzás, hogy fogadalmakat, de - elképzeléseket arra vonatkozóan, hogy ezekből mit lehetne megvalósítani. Legnagyobb élményem: Szamba vettem a jelenlévőket, és megállapítottam, hogy ha nem is a legöregebb, de bizonyítva a top 3-ban benne vagyok. Ennek azonban semmi hátrányát nem láttam, annyira nagy az átjárás a korosztályok között, annyira jókat elbeszélgettem a nálam 20 és 30 évvel fiatalabbakkal. Ahogy együttműködtünk a zenekarban, ugyanilyen volt, vagy említhetem a szombat esti kosárlabdát, amiben a legkisebbektől a legnagyobbakig (fizikailag és életkor szerint) részt vettünk, és ami annyira jó közös játék volt, hogy megkoronázta számomra a tábor. Köszönjük a Szarvas lányoknak, hogy megszervezték a játékot. *Cs. Laci*

A programokon kívül a szombati ad hoc jellegű, felszabadult közös éneklés tetszett, ami olyan hihetetlen örömet okozott, ami nem sűrűn fordul elő az életemben. Mondtam is valakinek, hogy legszívesebben táncra perdültem volna. *S. Tivadar*

Jó volt látni gyermekemet, Endrét, mindig az első sorban a misén, és lehetett látni, hogy minden szavát issza Márton atya meséinek. Kérdezte is minden nap, hogy ma mikor lesz a mise. *P. Viki*

De jó, hogy minden évben vannak új arcok. És van nyitottság az újak felé. *G. Huba*

Másodjára voltunk a táborban. Kicsit félve készültem idén, mert tavaly óriási élmény volt, és azt gondoltam, hogy azt meg sem lehet közelíteni, és a második próbálkozás csalódás lesz, de nem az

lett. Tavaly még viszonylag frissek voltunk a közösségben, és akkor azt tapasztaltuk meg, hogy mennyire befogadó ez a közösség, mennyire elfogadó és támogató. Az idei év pedig azt hozta, hogy bárhová léptünk, szinte tapintható volt a szeretet, amihez hasonló máshol nem is nagyon éltem meg eddig. Nagy élmény voltak a gyerekeim. Aggódtam, hogy egész nap Domi után fogok futkosni, és este hullafáradtan esem az ágyba, de gyakorlatilag alig láttam. Annyira biztonságban tudtam köztetek, hogy biztos voltam benne, bármiféle csibészséget csinál, azt valaki látja, és nem kell miatta aggódnom. Gergő pedig, aki nem egy közösségi fiatal, itt egyszer sem panaszkodott, hogy mikor megyünk már haza. És volt néhány óra, amikor egészen felszabadultan és oldottan része lehetett a közösségnek. *K. Andi*

Csodálattal néztem azokat az új családokat, akik a szervezésben máris részt vállaltak, és ilyen aktívan részt vettek benne. *Sz. Kinga*

Amikor a tábor előtti vasárnapi misén kiderült, hogy Csernyus Marci lesz a gyerekvigyázónk, a gyerekeink beszóva, naponta háromszor kérdezték meg,

hogy hányszor alszunk még a táborig, és rajzzal is készültek számára. *M. K. Andi*

Ismét megéreztem, hogy valóban egy nagy család vagyunk. Egyre többen és egyre összetartóbban. Az meg jó kis nyakleves volt nekem, hogy közösségünkben már ennyien, ilyen tudatosan foglalkoznak a környezetükkel, és hogy én mennyire le vagyok ezen a téren maradva, legalábbis a gyakorlat terén. *B. Gábor*

A szervezésről azt tudom mondani, hogy a megszokott professzionális szervezés volt. *S. András*

Eduárdal beszélgettünk az esti borozgatáskor a kritikákról. Ennek kapcsán az a különös dolog tűnt fel, hogy a táborban sem az előadásokkal, sem a poszterekkel, sem a szervezéssel vagy a vetélkedővel kapcsolatban egyetlen negatív kritikát sem tapasztaltunk, és más szervező részéről sem hallottunk ilyesmit. Természetesen nem gondolom, hogy akár előadás-technikában, retorikában, akár tartalomban vagy lelkesedésben, erőben ne lehetett volna jobban teljesíteni, professzionálisabbat nyújtani. De mégis, a közösség pozitív hozzáállása, elismerése, bátorító és biztató szavai, hálája, figyelme oly mértékben megerősítően hatott a szervezőkre, ami minden fáradtságot kárpótolt. Mindez nem azonos a hibák elhallgatásával, hiszen rákérdezésre

megpillantottam a napfelkeltét. Gyönyörű volt. Végre beértünk a várva várt városba, Esztergomba! Amikor megérkeztünk a belvárosi plébániára, a plébánost akkor keltettük föl. Mindenkiel nagyon kedves volt. Utána jött a három órányi mennyei pihenés! Bence már olyan fáradt volt - persze én is -, hogy mire beértem a terembe, már aludt is. Negyed tizenegykor elindultunk a Bazilikához. Annyira fájt a lábam, hogy nem bírtam a talpamra állni. Képzeltétek, a barátom, Bence annyira aranyos volt, hogy felajánlotta, hogy bekarolva mehetek. Így bicegtem be a Bazilikába. Olyan élményt kaptam az Úrtól, hogy egészen előről nézhettem végig a papszentelést.

Istenem, köszönöm neked az éjszakai zarándoklatot, minden élményét, és a barátomat, Bencét! *Hingyi Gábor*

Megalakult a BZC

Örömmel értesítek mindenkit, július 26-án, vasárnap megtartottuk a BZC (Biciklis Zarándokok Klubja) alakuló túráját. Csernyus Laci ötlete nyomán a BZC célja, hogy időnként vasárnap korán reggel felkerekedjünk és meglátogassunk egy 10-15 kilométerre fekvő templomot, vagy egyéb, a BZC profiljába illő objektumot, és ott elmondjunk egy Miatyánkot közösen, majd hazakerekezzünk. Mivel szeretnénk haza is érni a 10-es misére - testben és lélekben felfrissülve -, ezért az indulás ¼ 7-kor van, a visszaérkezés pedig 9 óra előtt. A tempó kényelmes, átlagos kondícióval tartható, a célnál 20-25 perces pihenővel.

Az alapító túrán a Gellért téri Sziklateplomot látogattuk meg. Mindenkit várunk, aki szeretne vasárnap

reggel egy jót biciklizni. A jövetelt érdemes e-mail-ben jeleznie előre, és akkor néhány percet hajlandóak vagyunk várni rá. © Ha valakinek van ötlete

lehetséges jövőbeni célpontokra, legyen kedves, és feltétlenül jelezze. Lehetőleg olyan helyeket szeretnénk meglátogatni, amiket kis forgalmú utakon meg lehet közelíteni.

Kedvesinálónak csatolok egy fényképet az alapító túránkról. Félúton készült, és látszik rajtunk, hogy már félig fel vagyunk frissülve testileg, lelkileg. :)

Gáspár Huba

Nyugdíjasok a Fogolykiváltónál

Június 20-án Márton atya vezetésével nyugdíjasaink buszos zarándoklaton vettek részt. Ez alkalommal a lehető legrövidebb távolságra terveztünk. Makkosmária kegytemplomához a legidősebbek így is alig-alig tudtak fölgyalogolni, de úgy tűnt, hogy a Fogolykiváltó Szűzanya szeretete fáradtságunktól is megszabadított minket.

Következő állomásunk a Kútvölgyi Kápolna volt, ahol a 94 éves Regőczy atya rendíthetetlen imádsággal várta csapatunkat. Végül Salkaházi Boldog Sára újpalotai új templomát néztük meg, ahol a lelkész vezetett körbe minket. Hála az Úrnak a szép napért!

Alig telik el 5 perc, nyílik a bejárati ajtó (még a kaput is elfelejtettem bezárni). Éva az: "Na, édesem, jöttem segíteni! Te csak maradj nyugton, etesd a gyereket, kiismerem én itt magam, ne aggódj!" És elmos és elpakol és betesz és kivisz. Azonnal otthon van. És csacsog és mosolyog - és ragyog. Közben befut a férjem és a két idősebb gyerekem. Enyhe megdöbbenés az arcukon, de Éva nem jön zavarba: mindenkinek végtelenül kedvesen, de határozottan kiosztja a munkát. Nincs benne egy szemernyi szemrehányás vagy megbotránkozás sem. Nem csóválja a fejét, nem tesz megjegyzést. Csak mosolyog és simogat, kérdez és válaszol. Mesél és lelket ápol. Csak ide lép és oda perdül. És amerre jár, ragyogni kezd minden és mindenki. Nem csak kívül, belül is. Megtölti a házat fénnel és derével. Árad belőle. Ellenállhatatlanul.

Egy-két óra múlva rend, tisztaság, béke és vidámság uralkodik az egész házban. "Istenem, honnan van benne ennyi energia és életöröm?!" - gondolom magamban, s nem bírom ki, meg is kérdezem tőle a nap végén. "Hát onnan" - mutat felfelé - "Nélküle nem lehet."

Miközben végtelen hálát érzek, egy mondat jut eszembe (talán II. János Pál pápa mondta): "Úgy éljete, hogy az életeteket ne lehessen Jézus nélkül megérteni!" Éva életét nem érteném Jézus nélkül. Ő mindig ilyen: lehenget, segít, ápol, gondoskodik, tanácsot ad, sütit ad, erőt ad, példát ad, simogat, feltölt, gyűjt és oszt, - miközben mosolyog és ragyog.

Köszönöm Istenem, hogy mégis érthetem őt! Adj erőt mindnyájunknak, hogy követni is tudjuk példáját! K. A.

Éjszakai zárandoklat papszentelésre

Június 12-én, pénteken este 6-kor indultunk hatan Pilisborosjenőre, ahol a gyülekező volt. Körbeálltunk, és mindenki mondott magáról néhány mondatot. Majd imádkoztunk és az Ecseri úti káplán atya adta ránk az úti áldást. Ezzel az áldással indultunk Esztergomba! Már jó ideje mentünk, amikor egyszer csak megpillantottuk a gyönyörű naplementét. Ahogy haladtunk az erdőben, egyre sötétebb lett, míg nem teljesen sötét lett. Nekem ez furcsa volt, hogy sokáig lámpa nélkül mentünk, mert tudjátok, én először voltam éjszakai zárandoklaton. Egy ideig egyedül mentem, aztán néha odajött hozzám Bence. Csak kétszer álltunk meg a 45 km-es úton pihenni. Amikor a hosszabb, 20 perces pihenő volt a Két Bükkfa nyeregnél, éppen hogy megettük az ennivalót, egy nagy zápor jött, úgyhogy indultunk tovább. Legközelebb pedig már az erdő széléhez érkeve álltunk meg, amikor már virradt. Így tehát erőt merítve újra nekivágtunk a célnak. Egy dombos részre mentünk fel, térdig érő gazban. Ahogy mentünk felfelé,

elimádkoztunk 3 tized rózsafüzért. Amikor egy szusszanásra megálltunk,

hasznos észrevételeket hallhattam, ami az előrelépéshez szükséges. De szerintem ez a megtapasztalt jelenség azért örömteli, mert a keresetény közösség sajátja, az öröm, az ünnep és a fejlődés egyik fontos tényezője. F. Dani

„Rendeltetésünk, hogy Istennel és emberrel kapcsolatban, közösségben éljünk...” Hogy milyen volt Piliscsabán a családós tábor? Egy kicsit ismerős (mi már harmadszor voltunk), sok vonatkozásban újdonság (új szállás, új vezérfonal, mely végigkísérte utlétünk szellemi épülését, nevezetesen a környezettudatosabb élet). Sokszor voltunk vidámak (pl. a Piliscsévi játszóparkban eltöltött napon), s volt úgy, hogy komolyan el kellett gondolkodnom (elég-e az, amit teszek pl. a szelektív hulladékgyűjtés vagy az energiatakarékosság tekintetében). Sokszor volt a tábor nagyon emberi (a közös, zajos, amolyan „olaszos” étkezések alkalmával), s nap mint nap volt nagyon Istenhez közeli (amikor egy-egy szabadban megtartott szentmise alkalmával erősödött bennem az érzés, hogy csak így, Ővele lehet teljes, értékes az életem). G. Melinda

Hittantábor Hidegkúton

Ez volt a harmadik maxi táborom Márton atyával, és már nagyon vártam. Két évvel ezelőtt még táborozó voltam azokkal, akiknek most az ifis vezetőjük lettem. Július 20-án reggel indultunk a nagyobbakkal a három napos portyára, mert vándortáborral kezdünk. Jól megpakolt táskákkal vágtunk neki a Galyatetőnek. Az aljánál felüdülés gyanánt elnyaltunk egy fagyit. A túrán, mikor elfáradtam, a zsák fel- és lerakásánál Andris segítő kezei mindig felvidítottak. Harmadik napon érkez-

tünk meg az állótábor helyére, ahol a kisebbeket vártuk. Az erdei úton igen elfáradtak, de a hatalmas játszóhelytől, a Csabi csacsitól, és a bárányoktól ragyogott az arcuk. A sátrak felverésével, és elfoglalásukkal elkezdődött a nagy kaland. Családokat alakítottunk és később együtt elmékedtünk a napi gondolatokon.

Az egy napos kirándulás nagyon jól sikerült, vicceselő verseny zsűrije voltam és mesemondó pajtásom jóvoltából az amerikai indiánok kalandjaiba is beeláthattam. Kevin és még sokan mások már nem tudtak várni az esti fürdésig, így még a túrán sort ejtettek egy pancsira. Az éjszakai túra is izgalmasra sikeredett. Zseblámpák híján szorosan baktattunk egymás mellett az erdei úton, hogy később egy dombról figyelhessük a csillagok fényeit. Odafönt belesüppedtünk a fűben, és összebújva az enyhe szellőben elgondolkodtunk a sötétségtől való félelmünkről. A visszaúton már mindenki fogta a másik kezét, és igyekezett a puha ágyikójába.

Sokat játszottunk, kártyáztunk, focgcskázunk a barikkal, és kicsi a rakást játszottunk Győzővel. A tábortűzhöz valót az erdőből gyűjtöttük, és be kell vallanom, nem kis munka árán. Atilla belevágta a fejszéjét a nagy fába, Huba és Fülöp trükkösen tolták a talicskát, a srácok hordták a törzseket, Dóri pedig a cipelő taktikába avatott bele. A munka gyümölcse egy hatalmas záró tábortűz volt. Sokáig maradtunk azon az este a tűznél, játszottunk, énekeltünk, és táncoltunk is. Az igazán bátrak, nem félve a mumustól, a parázs mellett hajtották fejüket álomra. Másnap búcsút vettünk az ottani barátainktól, és nekivágtunk a hazavezető útnak. A

buszon még ki-ki befejezte az ajándékozásra váró karkötőit, de voltak, akik összedőlve pihentek a nagy beszámolóig. Aztán mindenki gyors, kedves búcsúkat vett, és igyekezett haza a bőr kistarsolyával, ami telis-tele volt vidámsággal, élményekkel, új barátokkal, és talentumokkal.

Hiányzik a hely, a sok kis arc, és hiányzanak a fényes csillagok. *Cz. Piri*

Asszony-minitábor a Balatonnál

Egy június végi hétvégén mi, az asszonyközösség tagjai és gyermekeink Balatonalmádiban, festői környezetben építettük kapcsolatunkat. Az öt asszonyka és 9 kisgyermek mind nagyon élvezte a balatonparti sétát, a közös sütögetést, a gyermekhangzavar melletti beszélgetéseket. Kötetlen, összekovácsoló, közösségünket és önmagunkat erősítő másfél nap volt. A mi kis "minitáborunk" része volt egy közel 800 éves alapokon nyugvó templomban

megélt szentmise. Az az Erő, amely segítette megalakulásunkat, most is formált bennünket. *Kovácsné Gergely Melinda*

Isten tenyerén

Gondok nyomasztottak, árnyat vetettek a nyárra. A szokásos heti babamama találkozón sem volt sok kedvem belefolyani a könnyed beszélgetésbe. Kérdezték, megyünk-e nyaralni, csak röviden válaszoltam, igen, de nem tudom mikor, így szállást se tudok foglalni, biztos szállás nélkül meg nem merek elindulni a gyerekekkel. Másnap csengett a telefon, előző napi házigazdánk hívott. Végigkérdezte a családját, a nyaralójuk melletti kis házba nem készül most senki, mehetünk, ha akarunk. A ház fenn áll a szőlőhegyen, alatta a Balaton, körülötte hatalmas kert.

Megérkeztünk, és újra csengett a telefon, minden rendben van-e, odaértünk, bejutottunk-e a házba. Igen, csak a hűtőt nem tudjuk bekapcsolni, mert a vezetéke nem ér el a konnektorig, de nem baj, megleszünk nélküle. Másnap reggel, ahogy kilépek a házból, egy hosszabbító fekszik a teraszon. Házigazdánk rátelefonált a közelben lakó rokonára, az meg autóba ült, és hozott nekünk egy hosszabbítót.

Azt mondják, az ördög a részletekben lakik. Az Isten is. Az Isten, aki nincs jelen a szélvészben, sem a tűzben, csak az enyhe szellőben (1Kor 19,9-13). Akit a szenzációra és katasztrófára kiéhezett világ nem lát meg, mert nem lehet belőle bulvárhírt csinálni. Nincs jelen a hangzavarban, csak a puha gondoskodásban, embertársunk terhének viselésében, egy odatett hosszabbítóban.

Isten tenyerén nyaraltunk. (x)

Éva

Szörnyű nap volt. Kimerülten és elcsigázva rogytam le otthon, és próbáltam legalább két percre kizárni a világot... A munkahelyemen idegtépő nap volt, aztán rohanás át Budára a kisfiamért a suliba. Az úton dugó dugó hátán, sivatagi hőség, magukból kifordult autósok... Visszaérve Pestimrére épp hogy beestem a legkisebb gyerekemért az oviba. De boldog nyakba borulás helyett éktelen üvöltés: az élete árán is haza akarja vinni az ovis játékot... Egy idő után én már hajlanék rá, hogy sutba vágjam a pedagógiai elveimet ("csak menjünk már, csak otthon legyünk végre..."), de szerencsére (?) az óvónéni következetes: nincs játék. Punktum. Kivonszoló a torka szakadtából ordító gyereket a kocsig, betuszkolom, elindulunk, hazaérünk, behurcolás, lerogyás.

Ekkor hibát követtem el: körülnéztem. Kirázott a hideg, az ájulás környékezett és erőt vett rajtam a teljes kétségbeesés. Katasztrófális volt a helyzet: a lakásban eluralkodott a totális káosz. Esméletlen felfordulás minden négyzetcentiméteren.

Azt sem tudom, hol álljak neki... De mindegy is! Nem tudok nekiállni, mert előbb meg kell etetnem a kisfiamat. Miközben uszonnázunk a romok tetején, csöngtetnek. Ez nem lehet igaz!!! Ki a csuda az? Hagyjanak békén!

A kapuban Éva áll, mosolyogva, kedvesen, tele életörömmel. Alig értem meg, mit akar, mert próbálok valahogy elkerülni, hogy bejöjjön a lakásba. De ő megállíthatatlan. Én félig megsemmisülten átadom neki a kért dolgot, és igyekszem minél előbb szabadulni a számomra kínos helyzetből, amikor Éva megadja a kegyelemdőfést: "Valami baj van?" - "Ááá nem, semmi..." - dadogom, és elszakad a cérna. A napok, hetek, tán hónapok óta halmozódó feszültség, fáradtság szemérmetlenül kitör belőlem. Hüppögve sírok.

Éva - mint aki csak most veszi észre a lakásban uralkodó rémes állapotokat - derűsen megjegyzi: "Úgy látom, leginkább egy bejárónőre lenne szükséged". Persze! Kösz szépen! "Na, jól van, akkor intézkedem" - mondja, és elviharzik.

A sírástól és Éva távozásától kicsit megkönnyebbülve folytatom az etetést.